

Publicerad 2011-06-10 18:10 av Mona Drugge

Nyanser - Livets Mollton

Blå

Gröna bäckar

Flyter tungt livets älv

Sakta för vindens segel

Glider mot natt du själv

Fågel trötta med vingslag slår

Solnedgång

Tystnad kring vitnande horisonter rår

Aftonens käre

Dagens sista vinande il

På sävens sus spelar rören evighetsvisans mollton

I fjärran vilande

I natten allena lyser frostbiten tärn i sång

Din himmel blå kring gröna vidder

Tindrar stjärna djup

Kring ängder mellan dimmgrå moln o askgul sol

Flyter tungt livets hav

Från tomma vidders bergsklang

Du blickar spegelbilds nyanston du själv

Med trötta vingar flyger lärkfågel mot aftonro

Med nötta vingslag söker sig till hjärtebo

Varmrött näver mellan glesa brunknötiga stammar

Ensam livsljus lyser brännande ur trädslag

Fyllt av tyst själagråt

Djupt ur piskande mörker

Granstigen

Skogens dansande grenpilar

Spelton ur orgels vinande sångers sus

Vägen ödslig

Tomhetens bärande ben

Smärtans sorg vandrar i sin längtans frid

Orosmoln mellan sommarljus

Varmt kisar solen kännande inpå

Ögon droppar blickar av fönsterglas

Branta

Vida brädders eviglås

Stridande fajters kamp skjuter tungt livets olyckliga ödesbro

Av stormstänk

Svävar högt

Stigande allena på dess åskvåg

Bunden

Tärd i sitt hjärtas tro

Dess orubbliga bildsten

Själens omslutande ram

Ej gjord av krossbart glas för ord o händer

Snögula ängel

Toners skrudade mantel

Himmelsblå fågel

Nyanser av dess axlade kåpa

Vuxenbarn tungt jordens fotsteg

Kliven mot trappan till portens mottagande hjärta o själ

Dess trygga ordhand

Frihetens famn

Livets misstag

Lånad födelse

Blågul fana

Sorgens längtan till synes stark

Allena tärande tyst

Saknaden stor o svag

Rastlösa drömmar vandra

Lyste förgäves sin önskans ton kring starkare makter

Som natt o dag

Evigt stilla står livet allena tård

Åter tungt lägger sig sorg o smärta

Likt dimmslöjor på sin färd

Omsluter längtan o saknad

En börda för tung att alls bära

Livets ljuslåga har brunnit

Resan mer än svår o lång

Lågan ska tindra

Fall ska gnistra droppar

För evigt fladdra o brinna

Stå som himmelska stjärnors ögon

Blickar varma ömma leenden

En ängel ska bestå med godhetens hjärta o vackra själ

Dess eviga tro

Ännu väntar jordelivet utan dess hopp

Ögon ska vila lugn

Somna rofylld in i trygghetens frihet på en plats där jordens värld aldrig gav

Vädjans röst ska bli hörd

Ordens skrivna sånger ska bli lästa

Livets musiklycka ska dansa

En chans

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mona Drugge med Poeter.se id #36730 innehar upphovsrätten